

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiæ Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

Art. 4. Formula recipiendi confessionem sponte comparentis de se ipso
testificantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

to comparuit sponte Die --- Mense --- Anno --- & ei delato per me juramento, quod Sacro-sanctis Evangelii presbitit, pro exoneratione conscientia suæ, ut dixit, denunciauit in modum sequentem, videlicet. Ponatur.

ARTICULUS IV.

Formula recipiendi Confessionem
sponte comparentis de se ipso
testificantis.

1. Qui sponte venire dicantur.
2. Sponte comparens, & ignorans se preventum gaudet privilegio comparentis sponte.
3. Hæreticus sponte comparens mittissimè tractandus.
4. Quæ praxis cum eo servetur.
5. Confessio illius excipienda à Notario.
6. De quibus interrogandus sit.

I.

Sponte venire dicuntur, qui voluntariè ad S. Officium accedentes suos confitentur errores, & eorum veniam petunt, antequam ab aliquo preventi denuncientur; Colligitur ex l. sponte fidei munera & honor.

2. Si quis indiciis preventus in S. Officio comparet non citatus, si ignoret se preventum, gaudet Privilegio sponte

sponte comparentium, si vero id sciverit, vel suspicatus fuerit, non gaudet dicto privilegio, quia ex metu probationum comparet; Mitius tamen cum ipso agendum erit. *Carena de Offic. Inquis.* l. I. tit. 18.

3. Ideo Hæreticus sponte comparens mitissimè est tractandus, poena aliqua salutari, vel etiam aliquando pecunia plectendus. *Pegna p. 3. comm. 12. Jub tit.*

4. Cogendus tamen est ad abjurandum formaliter hæreses, licet abjuratione in hoc casu debeat esse non publica, sed Secreta. *Simanch. de Cathol. Instit. I. num. 24.*

4. Cum hoc ergo hæc praxis servanda est. Die --- Mense --- Anno --- comparuit sponte personaliter in S. Officio talis Civitatis, vel loci coram R. P. Fr. N. Ordinis Prædicatorum, Sacro-sanctæ Theologie Magistro, vel Lectore in meique Notarii præsentia N. Filius N. de tali Civitate, vel Opido, degens sub Parochia N. ætatis suæ Anno circiter --- qui medio suo iuramento, quod tactis scripturis præstít, dixit, depositus, & confessus est, ut infra, videlicet &c.

5. Hic

5. Hic inseritur confessio illius, quæ coram Judice facta simpliciter, & fideliter excipienda est à Notario, prout à sponte comparente verbo profertur. Quod si eam scripto exhibeat, serventur ea, quæ supra dicta sunt de denunciante in scripto. *Pegn. prax. Inq. l. 2. c. 4.*

6. Deinde interrogandus de sequentibus :

An erroribus suis adhæserit, vel de illis dubitaverit.

Quanto tempore in illis erroribus permanerit.

A quibus eos didicerit, & quomodo.

An libros prohibitos legerit, & quos & à quibus habuerit.

Super complicibus, & an alias cognoscat hæreticos, vel de hæresi suspectos.

An in aliquo Tribunalis sit de prædictis erroribus præventus vel indicatus,

An ipsum pœnitentia in hujusmodi errores incidisse, & an eos, & omnes alias hæreses abjurare sit paratus, de cætero Catholicè vivere, & pœnitentiam sibi injungendam adimplere.

Monendus etiam est ad dicendam integrum veritatem. *Carena de Offic. Inquis. p. 2. tit. 18. §. 2.*

ARTI-